

Indflydelse paa Sjælene eller en falsk Indbildning. Nej, Kirkens Opgave er efter min Mening ingen Indbildning, men derimod en fuld Virkelighed og fuld Alvor. Kirkens Opgave er ved alle Lejligheder, ogsaa ved Ægtefæls Stiftelse, at søge at drage Sjælene til sig. Nu ved man vel, at der er en hel Del Mennesker, der af en eller anden Grund er saaledes stillet, at de lige fra den Dag, de blive konfirmerede, til den Dag, de træde frem for Alteret for at faa Kirkens Betsignelse af Ægtefæls, ikke sætte deres Fod inden for Kirke døren, maaske ikke have modtaget anden aandelig Paavirkning end den, de kunne modtage fra Dagblade og verdslig Litteratur, men om saadanne Mennesker tror jeg dog ikke, man kan sige, at de i Virkeligheden ere fjendtlig stemte mod Kristendommen. Jeg tror, at de alligevel ikke ville være uden aandelig Paavirkning ved saadanne Lejligheder. Jeg tror, at de allerfleste Mennesker i den Alder, selv om de se paa Fremtiden med et lyst Haab, møde for Alteret med en vis Alvor i Hjertet. De vide jo, at Fremtiden er for dem som en lukket Bog, hvoraf de kun faa Lov til for hver Dag, der gaar, at vende et Blad om. Jeg tror, at de dog ere lidt blodgjorte den Dag, de staa for Herrens Alter og skulle slutte en vigtig Pagt, der skal gælde for hele Livet, og jeg tror, at en Præst, der er i Besiddelse af Alvor og Kærlighed, vil kunne gøre en god Gerning ogsaa for disse Mennesker. Hvad jeg saaledes har udtalt fra mit Standpunkt, er for mig Hovedsagen i dette Spørgsmaal, men ved Siden heraf har jeg andre Grunde. Jeg spørger da navnlig, hvorledes Befolkningen, den store, jævne, almindelige Befolkning vil stille sig til en Reform som den, der her er forlangt, og jeg for mit Vedkommende kan saa ikke stonne rettere, end at Befolkningen vil stille sig uvillig over for en saadan Reform. Det er jo dog saaledes, at naar der skal indføres en eller anden stor Reform, maa man i Forvejen have hørt nogle Røster fra Befolkningen derom, den maa paa en eller anden Maade have stillet et Krav i saa Henseende; men jeg tror ikke, at den danske Befolkning nogen Sinde har stillet Krav om at faa en saa vidtgaaende Reform gennemført. Det er jo ikke længe siden, at vi i Folketinget have forhandlet store og vigtige Reforme, der angaa hele Landet; men Forslagene derom vare ikke komne frem paa den Maade, at slet ingen ude i Landet havde forhandlet om dem i Forvejen. Nej, de have ligget i Luften i flere Aar; der er blevet talt derom paa offentlige Møder og i Samtaler Mand og Mand imellem, og det er den rigtige

Maade, de ere komne frem paa. Men at Lovgivningsmagten her skulde lave en stor og vigtig Reform, uden at Befolkningen i Virkeligheden føler Trang dertil eller endsaa blot ønsker den, tror jeg er at gaa en Vej, som er fuldstændig modsat den rigtige. Jævnfides hermed er der ogsaa et andet Spørgsmaal, jeg har stillet mig, og det er dette, hvorledes Kirkestyrelsen og Præsterne ville modtage en saadan Lov. Jeg skal minde om nogle Udtalelser, der foretoges fra Sagens første Behandling her i Tinget Da udtalte det ærede Medlem for Bogense (M. Nielsen) som sin Overbevisning, at han nærede ikke den mindste Tvivl om, at hvis et saadant Forslag blev forelagt Præsterne, vilde der blive en temmelig anseelig Majoritet derfor, men i samme Møde udtalte det ærede Medlem for Bælum (S. Jensen) med lige saa stor Sikkerhed som sin Overbevisning, at hvis Præsterne skulde bestemme Forslagets Skæbne, vilde det ikke blive til Lov. Det er to Udtalelser, der staa i afgjort Modstrid med hinanden. Jeg ved nu ikke, hvilken man skal tillægge den største Betydning, eller om man overhovedet kan tillægge saadanne Udtalelser nogen Betydning, thi jeg tror ikke, at man allerede nu med nogen Sikkerhed kan vide noget saadant. Jeg skulde imidlertid være tilbøjelig til i dette Stykke at slutte mig til den Opfattelse, der blev gjort gældende af det ærede Medlem for Bælum, men rigtignok af en ganske anden Grund end den, han kom frem med. Han udtalte nemlig i det samme Foredrag, at naar han mente, at Præsterne vare uvillig stemte imod Forslaget, skulde Grunden være et Pengespørgsmaal, idet Præsterne fik Udset til at tage en Del af deres Indtægt ved ikke at komme til at fuldbyrde de kirkelige Væelser. Af den Grund mente det ærede Medlem for Bælum, at Præsterne ikke kunde ønske en saadan Reform gennemført. Jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem har været berettiget til at udtale dette; jeg ved ikke, hvor vidt hans Rendskab til de danske Præster strækker sig. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem har ment det saa slemt, som han udtalte det, men at det nærmest var en mindre velovervejet Udtalelse af det ærede Medlem. Jeg kan for mit Vedkommende ingenlunde tiltræde dette, at Præsterne skulde ville stille sig imod Forslaget blot af Pengehensyn. Derimod kunde jeg tænke mig en Grund til, at Præsterne kunde ønske en saadan Reform gennemført, nemlig den, at de ville faa en friere Stilling over for Spørgsmaalet om fraskiltets Væelse. Det er bekendt for alle og enhver, hvorledes dette Spørgsmaal har været og kan være